

KINIONY (1) *part praet pass pf a. impf*

N sg n kinion(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sarn przykład) s.v. kinienie.

Rozczyniony na kwasie: Zyme, lat. fermentum. Kwas kwaśne/ kinione/ álbo kwálfzone ciáfto. Mqcz 513b.

Cf [KISIAŁY], [KISŁY], KISNAĆ

KW